

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Tertia Seraphica Vinea, Sive Tertius Ordo De Poenitentia
à S.P.N. Francisco institutus**

Pauck, Engelbert

Coloniae, 1720

Præfatio Ad devotum & candidum Lectorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64103)

PRÆFATIO

Ad devotum & candidum
Lectorem,

In quatuor mundi plagis Seraphicus
Ordo Sancti Patris nostri FRAN-
CISCI plantavit Ecclesiam, &
Catholicam Fidem, Martyrum
sanguine, vitæ sanctitate, & doctri-
næ splendore in Europa; Asia,
Africa, & America.

IN Europa nostra ex multis pauca accipe.
Ad annum 1366. Ludovicus Hungariæ
Rex; dum Bulgariam & finitimas regiones
barbaris præstigiis infectas obtinuisse, ut
*refert Hieronymus Platus apud Marchan-
tium citatum in Histor. proloquiis P. For-
tunati Huber in suo Meropio mihi fol. 27.*
octo duntaxat destinavit fratres Franciscanos:
qui intra solos quinquaginta dies, du-
centa millia hominum ad Christi Fidem per-
duxerunt. Quò successu impulsus Rex peti-
vit à Ministro Generali bis mille Fratres,
qui totam deinde Bulgariam gremio Ecclesiæ
aggesserunt. Gentem Lithuanicam pariter
octo Fratres Minores ab errorum, & idolo-
latriæ tenebris extraxerunt, ad eò ut idolis,
falsisque deastris succisis, tota ferè numero-
sissima Gens ad Baptismum conflueret; cum-
que nimius esset labor ratione multitudinis
Baptizandorum, nec posset quilibet sigilla-
tim baptizari; jubente Rege Jagellone (jam
antea cum tota sua Familia baptizato) mul-
tudo illa in turmas, & turbas divisa est, &
sequestrata, & cuilibet turmæ sufficienter
aqua baptismatis aspersæ impositum est no-
men Petri, Pauli, &c. Vel Mariæ, vel Catha-
rinæ, &c. pro viris respectivè, & mulieri-
bus. Nec minora operatus est S. Joannes

Capistranus circa Hungaros; qui anno
1450. unâ excursionem duodecim millia ho-
minum Ecclesiæ aggregavit.

II. **A**frica Turcas nutrit, Barbaros, &
infideles. Anno à Conversione suâ
undecimo S. FRANCISCUS quosdam
Fratres, Marochium Barbariæ Metropolitim
misit: quos à Mahometanis Martyrio affe-
ctos, Sancta Romana Ecclesia S.S. Martyrum
Apotheosi solemniter annumeravit. Exinde
præfatus Ordo conversionem Gentilium, &
sancti Evangelii Prædicationem in Insula
Madagascaro, in Insulis Canariis, in tor-
tuosis Libiæ saltibus, Apostolico Zelo est
prosecutus, & amplissimas acquisivit Pro-
vincias in Æthiopia, & Insulis adjacentibus,
Barbaria, Ægypto; Cyrene, Troglodrata,
Garamanta, Numidia, Mauritania, Getu-
lia, Lybia interiore, Arabia, Biledulgeri-
dia, Zaramo, Myritia, Nubia, Guinea,
Congo, Caffreria, Monomotapo, Tercera,
Madera, Buga, Pro-Montorio bonæ Spei, &
Capitis viridis; maximè verò in Abyssino Im-
perio, aliisque Africæ Monarchiis, Regnis,
Provinciis, Territoriis, Civitatibus, Empo-
rii, & Insulis, pauperulus sancti FRAN-
CISCI accessus hospitia, Missiones. Con-
ventus, & Custodias frequentat; idque per
quotidiana mortis pericula terrâ, marique,
per carceres, & exilia, per compedes, &
vincula salutiferam Christi Legem aut defen-
dit promulgatam, aut defensionem promulgat.

III. **A**merica universa primos Operarios
ad Culturam Fidei sibi à Deo reser-
vatos recepit Fratres Minores. Ità testantur
omnes Annales & Historiæ. Illi primi fue-
runt; qui barbaras illas & gentiles Animas
Prædicationis sulco penetraverunt. Illi primi
fuerunt, qui scientiâ Evangelii omnes Indias
impulerunt. Illi primi fuerunt, qui terras istas
innocuo Martyrum sanguine irrigaverunt. Illi
primi fuerunt; quorum laboribus tanta
Deus

Deus incrementa dedit : ut novus Orbis antiquum terrarum orbem floribus, & fructibus Sanctorum superâsse videatur, multiplicatis postmodum ex omnibus Regularium Ordinibus Cooperatoribus. De quo fusè videri potest *Orbis Seraphicus P. Dominici de Gubernatis L. de Missionibus & Menolog. P. Huber in Hist. prolog. fol. mihi 63. §. 5. & seqq.*

IV. **A**sia denique, prima Gentium ritus sacros aliis terris communicavit. In illa creavit Deus Paradisum & primum hominem; in Asia populus electus, Gens Israëlita multiplicata, & possessionata fuit. ipsa Deum incarnatum [scilicet Christum] in Judæa Orbi exhibuit. Comprehendit autem Turcarum, Tartarorum, Persarum, & magni Mogolis Imperia. Chinam, Japoniam, aliasque vastissimas regiones, & Insulas. In hac Asia laborantibus adhuc primis S. FRANCISCI Sociis, *Gregorius Papa IX.* anno 1233. de Saracenis & Mahometanis convertendis sollicitus, industrios Operarios misit in Tartariam Asiaticam, cum tanta animarum messe; ut anno 1275. *Abagar* Orientalium Tartarorum Rex, suo, & *Qugli-bey* Magni Chami, Avunculi sui (qui uterque jam Fidem Christianam susceperant) nomine mitteret Legatos Romam; petens: quatenus Pontifex novos Operarios destinaret, ad totius populi & Imperii Tartarorum conversionem. Refert etiam *Wadingus*, ad annum 1254. num. 44. quòd *S. Ludovicus* Galliarum Rex cuidam Tartarorum Regi *Sartacho* literis congratulatus sit ad Baptisma. Porro, dum fideliter laborant Operarii cum Regibus, & Principibus Tartarorum, immisiones fiunt per angelos malos; & Tartaria fit Mahometica, sub Tangodomane Tartarorum Principe anno 1282. rejecta Christianorum Fide; quæ tamen reflorescere cœpit circa annum 1310. quando Joannes

Corvinus Seraphici nostri Ordinis Missionarius, magnum Chamum Tartarorum [qui tunc imperabat] unâ cum matre ad Catholicam Fidem perduxit; propter quem etiam idem Chamus, seu Imperator in Baptismate Joannes vocari voluit, & paulò post ex hac vita migrans in Conventu Fratrum Minorum solemnî ritu tumulatus est; cujus corpus (ob ingruentia bella) à Fratribus fugientibus post tres annos exhumatum, cum transferretur in Civitatem Ugnetarum, inventum est ita integrum, & incorruptum cum vestibus & pulvinari, super quod recumbebat; acsi eâdem die fuisset sepultum, & adhuc circa annum 1400. *Wadingus* recenset Fratres nostros habitasse Chanbelegii in Palatio magni Cham, Contratæ, Armalechi, Iveria, Tauricii, Maxenia, & in aliis 1453. Tartaria locis.

V. **E**fferatissimi & fatales Ecclesiæ inimici sunt Saraceni; qui ita nuncupantur à *Sarai* urbe, ubi Mahometes maximus ille Orbis impostor, primitus sepultus fuit; unde & Mahometis asseclæ dicti Saraceni, ex vi sui Alcorani sunt jurati, & infensissimi hostes Christiani Nominis. Nihilominus tamen & his pauperculos Fratres suos, tanquam oviculas lupis opposuit sanctus FRANCISCUS, qui dum Regulam Christo dictante conscripsit; duodecimum & ultimum Capitulum expressit: *de euntibus inter Saracenos & alios infideles. Cap. 12. Regulæ Minorum. Si qui Fratrum divinâ inspiratione voluerint ire inter Saracenos, & alios infideles: petant inde licentiam à suis Ministris Provincialibus.* Nolens de hoc Fratribus dare Præceptum obligatorium, ut [Christi advocante Spiritu] Apostolicum opus aggrediantur cum essentiali dependentia à Mitten-te: *Ministri verò nullis eundi licentiam tribuant, nisi iis: quos viderint esse idoneos ad mittendum.* Quibus in verbis in dispensabile, tum

tum vitæ, tum doctrinæ, prævium examen comprehendit. Quanto autem desiderio & ardenti zelo S. FRANCISCUS meritò ob amoris vehementiam, & Charitatis incendium, per *Antonomasiam* ab Apostolica Sede nuncupatus *Seraphicus* vir optaverit Fratres suos quærere profusionem sanguinis, pro conversione Saracenorum, Turcarum, & aliorum Mahometanorum, docuit suo exemplo ipse *Martyr desiderio*. Etenim in Syriam primò, deinde Marochium versùs (*sic Spondanus*) ex Martyrii siti viam arripuit: unde à Deo revocatus, tandem in Ægyptum profectus, Christi hostibus ultrò se offerens, pessimè à satellitibus habitus, Christum ardentissimè prædicavit; si fortè jam ipsum Dominus traderet tortoribus; atque ideo ad castra Christianorum veniens, ubi & Christianis in obsidione Damiatæ certamen cum hoste parantibus futuram cladem prænunciavit: Post probatum rei eventum, mortis impavidus Soldano se sistere decrevit, castra Soldani pertransiit, & caput non amisit, quamvis crudele Edictum à Tyranno exivisset: ut quicumque caput alicujus Christiani afferret Byzantium; aureum pro mercede reciperet. Ast intrepidus Christi Miles FRANCISCUS (assumpto Socio Fratre Illuminato) iter aggreditur; accurrunt satellites, tanquam lupi rapaces ad oves, Servósque Dei feraliter apprehensos, verberibus tractant, & vinculis alligant: sicque afflictos, & attritos ad ipsum Soldanum (divinâ sic disponente Providentiâ) perducunt. Tantâ verò mentis constantiâ, tantâ animi virtute, tantòque fervore spiritûs ipse FRANCISCUS Soldano prædicto prædicavit Deum trinum, & unum & Salvatorem JESUM CHRISTUM; ut Soldanus admirandum in viro Dei spiritûs fervorem suspiciens libenter ipsum audiret; Christi verò servus superno illustratus oracu-

lo; si vis, (inquit) converti tu cum populo tuo ad Christum, ob illius amorem libenter vobiscum commorabor. Quòd si hæsites propter Fidem Christi legem Mahometis dimittere; jube ignem accendi permagnum, & ego cum sacerdotibus tuis ignem ingrediar, ut vel sic cognoscas; quæ Fides certior, & sanctior tenenda sit. Ad quem Soldanus: non credo (inquit) quòd aliquis ex sacerdotibus meis propter Fidem se velit igni exponere, videbat enim. (hòc auditò) statim ex suis virum grandævum ætate conspectui suo se subtraxisse. Nih lominus Vir sanctus dixit ei: si velis promittere pro te ac populo tuo, quòd ad Christi Cultum [si de igne illæsus exierò] veniatis; ignem solus intrabo: Et si combustus fuero, id imputetur peccatis meis; si autem divina me protexerit virtus: Christum Dei Virtutem & Sapientiam, Salvatorem omnium agnoscatis. Soldanus autem optionem hanc se non audere acceptare respondit, utpote qui seditionem populi formidabat; obtulit tamen ei multa munera pretiosa, quæ vir Dei, sicuti lutum, sprevit; Soldanus autem videns Virum sanctum tam perfectum, magisque illum admirans; majorem erga ipsum devotionem concepit. Et quamvis ad Fidem Christianam transire nollet, vel forsitan non auderet. Rogavit tamen devotè Famulum Christi; ut prædicta susciperet, Christianis Pauperibus, vel Ecclesiis eroganda; ipse autem [quia pondus fugiebat pecuniæ, & in animo Soldani veræ non videbat pietatis radicem] nullatenus acquievit.

Amisâ itaque (ut notavit Spondanus) Martyrii spe, ad Christiana castra recessit; neque vacua fuit illius prædicatio: quæ in Soldani corde mira jecit semina; nam præter extraordinaria amoris indicia (apposito Symbolo, ut à nemine suorum laderetur) liberam illi, & Sodalibus suis licentiam indulsit,

in

in suis Dominiis prædicandi : & Saraceni omnes hosce Fratres Minores, de Christi Fide & Doctrina prædicantes, libenter audierunt; quamdiu Mahometi, tanquam mendaci & perfido, prædicatione suâ manifestè non contradicerent; imò videntes hi Barbari tantam horum Fratrum paupertatem, & quòd pecunias etiam in extrema necessitate acceptare nollent, senserunt barbaræ feritatis suæ mentem mirandâ prorsus virtute converti, & immutari in miserationis dulcedinem. Ipsi etiam Soldani animum ita flexit, & immutavit, ex feroci & barbaro in mansuetissimum, & benignissimum. Franciscana Paupertas & Nuditas: ut Christianos constituerit sui corporis custodes, Crucem Domini ultrò reddiderit, Christianos salvis rebus & corporibus Ægypto exire permiserit; omnesque captivos ad triginta millia iusserit reddi, atque etiam in domo Hospitalis, pauperibus Christianis reditus opulentissimos legaverit. *Cardinalis Vitriacensis lib. 3. Hieros. Hist. ad Ann. 1219. S. Bonav. Cap. 4. Legend. S. Francisci. S. Antonin. Tit. 19. Cap. 8. Dominicus de Gubernatis Orb. Seraph. de Mission. antiq. fol. mihi 583.* ubi etiam eundem Soldanum ante mortem miraculosè baptizatum fuisse, ex pluribus Authoritatibus sustinet.

VI. **I**ndè est, quòd nobilissima hæreditas pretioso Christi sanguine in sacra Palæstin, à Vexillifero, & Seraphico nostro Patriarcha sibi, Filiisque suis acquisita fuerit; utpote; qui coram Tyranno etiam tunc hostiliter à Christianis impetito pro se, & suis Fratribus gratiam invénit, & facultatem impetravit; ut in Ægypto, Syria, & totâ suâ Ditione liberrimè Evangelium prædicaret. prout & prædicavit, uti *latè scribit dictus Card. de Vitriaco. Legatus Apostolicus, & oculatus testis. Wading. Tom. 1. ad Ann. Vineæ Seraphicæ*

1219. Et quidem eo Spiritus fervore, & virtute imbutus ex alto; ut integra Cænobia acquisierit in Palæstina, Galilæa, Syria, Antiochia, & Cælesyriæ Metropoli possessionem Terræ sanctæ, totiusque Syriæ pro se & Filiis suis, Spiritus sui & paupertatis hæredibus à Soldano accepit; ubi etiam ad hæc usque tempora, sanctissimum Domini nostri Sepulchrum Jerosolymis, & alia Loca Redemptoris nostri sanguine conspersa, inter frementes Saracenos, & insatiabiles Turcas, Christiani nominis utrimque implacabiles hostes, summâ cum veneratione conservant iidem Fratres Minores de Observantia. Mirabile quidem, & [ultra quàm explicari possit] Ordini nostro. Seraphico gloriosum est, quòd tum per integra ferè quinque sæcula iidem Fratres, inter efferratos illos Barbaros, nec eorum insatiabili avaritiâ commoti; nec minis, verberibus, carceribus, ac martyriis perterriti, tantâ cum constantiâ, imò (si dicere liceat) tantâ cum majestate potuerint manere. Quòdque etiam hodie Guardianus sacri Montis Sion, seu sanctissimi Salvatoris [etiam dum ferus Ottomannus ab Exercitu Christiano hoc anno 1716, copiosè, & lethaliter cæsus inexplicabili rabie in Christicolos fremit] sanctissimi Sepulchri Auratos Equites creet. Et quantumvis damnata Mahometis Secta scandalosâ religione imponat mundo, Turcicum etiam imperium divitiis, sceptris, & armis formidabilem opponat potentiam, ac super vastissima terræ spatia superbum principatum extendat, Christianoque nomini perpetuas & irreconciliabiles struat insidias; attamen per universas ejus portas *Divi FRANCISCI* Ordo libero passu ingreditur & egreditur, sinè fatali impedimento; & divinam plerumque Turcicus furor Vindictam experitur, si in Religiosos sancti FRANCISCI igne, ferro, aut alio quocunque, feralis violentiæ, ac tyrannidis

nidis modo, crudeliter, & temerariè debacchari præsumpserit.

Hinc quidquid est vel Jerosolymis sanctum, quidquid Bethlemii devotum, quidquid in Aleppo antiquum vel etiam in Libano sublime, vel Damasco prodigiosum, vel in Tripoli aut Carmelo delectabile, vel denique quidquid in omnibus Terræ Sanctæ locis (ubi Christus Salvator noster vixit, & miracula edidit, ubi in Cruce mortuus, ubi videntibus Apostolis in cælum elevatus fuit) quidquid, inquam, religionis, & devotionis, & in cæteris memorabile, magnificum, & gloriosum observatur; id totum hæreditario quodam Jure debetur Ordini S. FRANCISCI. Ex eo summi Pontifices Missionarios à tempore ejusdem sancti FRANCISCI incipiendo, usque in præsens, semper mandaverunt, ad præstandum incolatum, & cultum sanctis illis locis; quorum consequenter fidelissimus custos fuit semper eadem Franciscana Religio, cum omnium Jurium affluentia, tantoque cum decore, & magnificentiâ: ut dictus Guardianus S. Montis Sion, seu sanctissimi Salvatoris in Jerusalem pro tempore existens, non solum sit totius Terræ Sanctæ custos, & Missionum omnium illarum partium etiam per Ægyptum Præfectus, ac rei Christianæ per Orientem Commissarius Apostolicus; sed & specialissimo sanè privilegio in majoribus Festis, Missæ Sacrificium, pro majori Majestate, solemnissimè in Pontificalibus cum mitra, Pedito, aliisque Pontificalibus Insignibus celebrare possit, & semper sic celebret in principalioribus anni Festivitatibus. Hinc etiam est, quòd Imperatores, Reges Christianissimi, Catholici, Apostolici, aliisque Mundi Christiani Monarchæ, Principes, & Domini; Fratres hósce Minores in Palæstina degentes beneficiis, favoribus, honoribus, privilegiis, & prærogativis innumeris prosequantur; quæ

omnia hîc ad longum enarrare, intentæ brevitatís scopum plus nimio excederet; nam & iidem Fratres omnes, ex toto Mundo etiam hodie adventantes in Terram Sanctam Peregrinos hospitio suscipiunt, Fide instruunt, Mysteria, & Loca Passionis Christi explicant & monstrant, eosque ad teneram erga passum in carne Deum compassionem accendunt.

Hinc etiam est, quòd Augustissimus Imperator *Leopoldus I.* gloriosissimæ memoriæ, erga eosdem Fratres; & dicta sacra, ac pretioso Salvatoris nostri sanguine dignificata Loca, piissimum suum affectum luculenter satis ostenderit & demonstraverit, quando Viennæ in Austria anno 1685. in Festo S. Mariæ Angelorum, seu Portiunculæ, postquam Sacramentum Eucharistiæ ex manibus Reverendissimi Patris Petri Marini Sormani à Mediolano Ex-Guardiani S. Montis Sion, & totius Ordinis sancti FRANCISCI Ministri Generalis accepisset, finito Missæ Sacrificio, de novo ante altare genuflexus, protulit chartam augustissimo suo nomine subscriptam, ac Sigillo suo Cæsareo munitam, quam devotè priùs exosculatam ad manus dicti Ministri Generalis consignavit, & quod in ea scriptum reliquerat, vocaliter etiam pronunciavit in forma Juramenti, & Voti facti coram Ss. Trinitate, Reginâ cælorum, Ss. Angelis, S. Patriarcha Josepho, & Seraphico Patre S. FRANCISCO, totaque cælesti Curia: nimirum se omnimodo cooperari velle, & etiam in quocunque induciarum Tractatu cum Turcis quandocunque ineundo, efficaciori modo instare velle pro recuperatione & restitutione locorum Terræ Sanctæ, & specialissimè sanctissimi Sepulchri Domini *IESU Christi* Salvatoris nostri: & hanc ipsam Obligationem omnibus suis, & Augustissimæ Domûs suæ Successoribus etiam post suam mortem hoc ipso inculcatam velle.

Anno

VIII. **A**Nno etiam sequenti nimirum 1686. die 3^{ti}a Aprilis Venerabilis Servus Dei *Innocentius Papa XI.* præmemorati Ministri Generalis supplicationibus annuens, totius Terræ Sanctæ curam, & Custodiam, à Prædecessoribus suis, Fratribus Minoribus de Observantia, jam olim sæpius concessam validissimè confirmavit per suum Breve, quod incipit: *Exponi Nobis.* Deinde anno 1688. idem sanctissimus Dominus ab eodem Ministro Generali requisitus, ad omnem ambiguitatem tollendam circa Indulgentias annexas crucibus, Coronis, Rosariis, aliisque (ut vocant) Sanctuariis Terræ Sanctæ; illas specificavit, & sic specificatas confirmavit, & quatenus opus esse posset, de novo concessit in Brevi quod incipit: *Unigeniti Dei Filii,* dato eodem anno, die 28. Januarii. Sed & Catholicus Hispaniarum Rex, Carolus secundus gloriosæ memoriæ, ad ejusdemmet Ministri Generalis instantiam, in suæ Ditionis Regnis & Statibus, Equitum sanctissimi Sepulchri privilegia observari mandavit sub die 24. Septembris. 1682.

IX. **D**emum felicitis & recentis recordationis *Innocentius XII.* (cujus Apostolicis literis desuper emanatis subscript Joannes Franciscus Cardinalis Albanus tunc Brevium Secretarius; qui nunc sub glorioso nomine *Clementis XI.* Ecclesiam Dei difficillimis sanè temporibus feliciter gubernat] devotissimum Exercitium *VIAE CRUCIS*, quod quotidie à Fratribus Minoribus [Jerosolymis] frequentatur, volens universo Christiano Orbi commune fieri, sub Directione Fratrum Minorum de Observantia, tam Regulari, quàm Strictiori, Indulgentias concessas visitantibus Stationes Viæ Crucis in Jerusalem, seu illis Stationibus annexas plenissimè communicat omnibus Viis Crucis, erectis [ad instar]

ab iisdem Fratribus, ubicunque locorum, & terrarum. Ut patet ex ejus Bulla, quæ incipit: *Sua Nobis dilectus.* Datâ Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1695. 17. Kal. Januarii. Pontificatus sui Anno 5to. Et per extensum refertur in Rubricis particularibus Breviarii trium Ordinum *S. P. Francisci*, atque ab eodem *Innocentio XII.* approbatis Num. 182. & seq. ubi contra nonnullorum scrupulos & Dubia declarat Num. 184. sub generalissima communicatione Privilegiorum, & Indulgentiarum etiam plenariarum, usque tunc non revocatarum, inter Ecclesias, Loca, Confraternitates, Congregationes, Ordines & Personas utriusque sexûs; *Obedientia vel Directioni Ministri Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci subjectas*, à pluribus Romanis Pontificibus concessâ, & ab *Innocentio XI.* prædicto, per particulare Breve sub die 5ta Septembris 1686. confirmatâ comprehendi etiam Loca, & Ecclesias Terræ Sanctæ, aliarumque partium Orientis, etiam extra Jerusalem, & specialius Num. 185 etiam declarat: *Quod pia Loca Viæ Crucis, seu Calvarii, ad recolendam, seu meditandam Christi Passionem, à præmemoratis Personis, seu Ordinibus [ad instar Stationum Calvarii Montis] juxta diversa etiam Privilegia, Sanctæ Sedis erecta, comprehensa sint in præfata mutua communicatione.* Prout & videri potest in altera ejusdem Bulla incipiente: *Alias à Felicitis recordationis.* Datâ Romæ 5ta Decembris 1696. Et reperitur apud *Isidorum Gutierrez Tract. de insign. Confrat. P. 1. fol. mibi 273.* Unde vi hujus communicationis quilibet habens condiciones requisitas (de quibus infra) devotè visitans Viam Crucis hujusmodi à Fratribus prædictis, ubicunque terrarum erectam, omnes Indulgentias acquirit; quas acquireret; si Jerosolymis personaliter existens ibidem Viam

Crucis, seu Calvarii, originaliter visitaret: ut colligitur manifestè ex prædictis Constitutionibus *Innocentii XI. & Innocentii XII.*

X. **D**ebent autem viæ Crucis esse erectæ à Fratibus Minoribus subjectis Ministro Generali totius Ordinis Sancti FRANCISCI, qui semper est de Observantia, vel regulari vel strictiori; aliàs enim nihil participabunt de Indulgentiis, concessis Viæ Crucis in Jerusalem; ità enim expressè loquuntur prædicti Pontifices *Innocentius XI. & Innocentius XII.* suprà citati, per illa verba: *Inter Ecclesias, Loca, Confraternitates, Congregationes, Ordines & Personas utriusque sexus obedientia vel directioni Ministri Generalis Fratrum Minorum S. Francisci subjectas.* Et iterum infra: *à præmemoratis Personis seu Ordinibus &c. erecta.* Ità ratio ipsa evincit, tum quia nullus in orbe terrarum titulo *Ministri Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. FRANCISCI* simpliciter & finè addito utitur, aut uti valet, præter solum Ministrum Generalem Observantium, tum denique quia custodia sacrorum illorum locorum, in Terra sancta, solis concessa est FF. Minoribus de Observantia, sive regulari sive strictiori; qui indiscriminatim (sicut totius Ordinis Ministro subsunt Generali) ità ad custodiam Terræ sanctæ mittuntur; ac consequenter etiam ipsi soli viam Crucis cum Indulgentiis hîsce ubique terrarum erigere, prædicare, & publicare possunt. Insuper videri possunt de harum Indulgentiarum certitudine P. Isidorus Gutierrez. *Discalceatus Cap. 3. Indulg. de via Crucis.* P. Felix Potesta. *Panormitanus in suo Examine Ecclesiastico. num. 3505.* Aliique Auctores novissimi; qui expressè sustinent, acquiri Indulgentias Viæ Sacræ in Jerusalem concessas, à visitantibus ubicunque terrarum Vias Crucis ut suprà erectas.

XI. **Q**uæres. Cùm *Innocentius XI. & Innocentius XII.* declaraverint; quòd

Indulgentiæ Terræ Sanctæ usque modò nunquam revocatæ, obtineri valeant sinè omni Dubio in aliis Ecclesiis, Altaribus, piisque locis ac devotis, spectantibus ad Personas præmemoratae Obedientiæ Ministri Gen. totius Ord. FF. Min. Notabilis orta est quæstio. An etiam Viæ Crucis erectæ à nostris Personis Ordini subjectis in locis ad FF. Minores non spectantibus gaudeant Indulgentiis adinstar Terræ Sanctæ, & an ab omnibus Christi-Fidelibus acquiri possint? Respondetur affirmativè in Dilucidatione Indulgentiarum concessarum Viæ S. Crucis edità in Luca 1715. Quia *Innocentius XII.* in Brevis *Alias à felicis.* &c. expedito 5. Decemb. 1696. apud P. Isidorum Gutierrez Reformatum Ord. Min. Tractatu de insigni Confraternitate p. 1. non requirit alias condiciones ad acquirendas Indulgentias istas, quàm ut sint Stationes erectæ à FF. de Obs. Verba Brevis sunt sequentia: Cùm autem (sicut dictus Franciscus Nobis denuo exponi fecit) post Decretum supràdictum adhuc nonnulli dubitent; an pia Loca viæ Crucis, seu Calvariæ nuncupata à personis supràdictis adinstar Stationum Montis Calvariæ vigore diversorum Privilegiorum eis, ab hac S. Sede (ut asseritur) concessorum erecta, in communicatione præfatà comprehendantur? Nobis propterea idem Franciscus humiliter supplicari fecit. Nos ipsum Franciscum de secundo dictorum Card. consilio, & attentà relatione, quam dilectus Filius, modernus Commissarius Gen. Curia dicti Ord. eisdem Cardinalibus super præmissis fecit, etiam præfata Loca pia Viæ Crucis, seu Calvariæ in supràdictis *Innocentii* Prædecessoris litteris comprehendendi, ac proinde frui ac gaudere posse Indulgentiis, & Privilegiis in litteris hujusmodi concessis. &c. Ex quibus apparet omnes vias S. Crucis erectas à FF. subjectis Ministro Gen. totius Ord. FF. Min. de Obs. etiam

amfi erectæ sint extra jurisdictionem FF. Min. tamen comprehendi in communicatione participandi Indulgentias Jerusalem. Cùm enim duabus vicibus hæc quæstio sit discussa Romæ in S. Congreg. Cardinalium, & decisa sit illimitatè sinè appositione conditionis, vel determinationis loci; idèmq; fecerit summus Pontifex *Innocentius XII.* non requiringo aliam conditionem: quàm quòd sint erectæ à Personis subjectis Generali Ord. Seraphici. Sufficiunt verba absolutè prolata ab *Innocentio XII. Pia Loca Via Crucis erecta à Personis præmemorata obedientia subjectis; comprehendi in præfata communicatione Indulgentiarum;* juxta Regulam vulgatam. Enuntiatio Legis indefinitæ æquivalet universali. Quia ubi Lex non distinguit, nec nos distinguere debemus, & Beneficium Principis nulli nocivum latè interpretandum est. *L. Benefic. ff. de constit. Princip.* Et verba generalia generaliter sunt accipienda. Potuissetque *Innocentius XII.* à generali & amplissima sua Communicatione excludere Loca pia extra FF. Conventus erecta: hoc autem non fecit; ergo in Communicatione generali comprehenduntur omnia Loca pia à FF. erecta, cùm Pontifex nulla Loca excludat. *Prudentia enim dicitur & postulat, ut credamus, multum valuisse favere, qui aliàs expressisset, si voluisset favorem limitare, & quòd clariùs fuisset locutus, si voluisset strictiùs & severiùs procedere.* Juxta Doctrinas in Jure fundatas, & *Regulam Juris 57.* contra eum, qui potuit legem dicere apertius (adde Privilegium) dicit *Caramuel*, concedere limitatiùs, interpretatio facienda est.

Ad verificanda etiam verba Brevis *Innocentii XI.* sufficit, quòd Loca pia spectent ad Ordinem per solam *Erectionem*; nam juxta usum, & praxin Ordo non solùm plantat Vias Crucis pro Conventibus, & locis suæ Jurisdictionis, sed etiam à CCCC. annis fuit

praxis Seraphici Ordinis erigendi in locis alterius Jurisdictionis Vias Crucis. Prout advertit *Isidorus Gutierrez p. 1. C. 14.* de Exercitio Viæ Crucis, & quidem de speciali Sedis Apostolicæ potestate. Ut constat ex praxi & modo, quo plantatæ sunt Viæ Crucis in Italia ante Conventum.

Accedit, quòd ipsa Via Crucis in Jerusalem non sit quo ad omnes Stationes sub Dominio & Jurisdictione Fratrum Minorum, & tamen *Innocentius XI. & Innocentius XII.* definiverunt Indulgentias Stationibus istis affixas esse. Postquam enim Anno 1322. Robertus Rex Jerusalem & Sicilia, cum Regina Sancia Consorte sua Fratribus Minoribus loca ista concessissent, & dicti PP. multos Conventus fundassent, cum Autoritate Joannis XXII. Summi Pontificis, illis Locis annexæ sunt multæ Indulgentiæ, & tamen variæ Stationes Viæ Crucis tum temporis solùm pertinebant ad Patres nostros solo Titulo *Erectionis.*

Hæc veritas confirmatur ex concessione *Innocentii XI. & Innocentii XII.* ad mentem Supplicantis facta; Privilegia enim accipiunt interpretationem à Supplicante, cujus menti præsumitur se conformare Concedens. *C. Cùm Dilectus.* Jam verò R. P. Franciscus Diaz Procurator Gen. Ord. FF. Min. de Obs. in Ara Cæli supplicavit Sanctissimo: an Loca pia Viæ Crucis à præmemoratis Fratribus erecta gauderent Indulgentiis Jerusalem, ut sic promoveretur Exercitium Viæ Crucis per totum mundum? & an omnes Christi Fideles illas lucrari possent frequentando istas Stationes, vel præstando æquivalens? deditque prælo suam Pastoralem Supplicam, vel Memoriale Romæ Anno 1695. die 18. Decemb. directam ad Missionarios Hispaniæ, ubi quæstio illa movebatur ab æmulis contradictoriis, cujus Pastoralis Memorialis verba à num. 16. sic sonant.

Cæterùm quia supradicta omnia solùm facere

cere videbantur expressè pro Nobis, ac Monialibus, & Tertiariis Sæcularibus, nec non Confratribus Directioni nostri Ordinis subjectis; & quia nonnulla alia vigeant Dubia circa Communicationem reciprocam Privilegiorum, & Indulgentiarum: de qua sermo est in relata Constitutione *Innocentii XI.* de die 5. Septemb. 1688. ut omnia tollerentur de medio, & Viæ Crucis Exercitium cunctis fieret familiare, atque ob Indulgentias magis æstimabile; nulli pepercit sollicitudini, quo ad usque tandem declarationes obtinui, per quas & Dubia feroventur, & patenter ostenditur; cunctos Christi-Fideles: qui in locis piis Viæ Crucis, seu Calvariæ, ubique terrarum à nostratibus erectis, seu erigendis, Christi Passionem meditati fuerint; eas Indulgentias ibidem lucrari posse, quas lucrarentur, si eandem meditationem emitterent personaliter in locis Calvariæ Montis, seu Viæ Crucis, existentis prope Jerosolymam. *Vide libellum supplicem infra de ordine pacis, n. 15.*

Cùm ergo Indulgentiæ petita sint pro locis... *ubique terrarum.* à nostris Religiosis ad instar Calvariæ Montis erectis *pro omnibus Christi-Fidelibus.* Et responsio Summi Pontificis Innocentii XI. fuerit *amplissima;* quòd illa Indulgentia ab omnibus respectivè acquiratur, sicut Indulgentiæ Jerusalem, quæ sunt concessæ pro omnibus Christi Fidelibus; à proprio universali sensu non est deviandum, sed standum pro Privilegio in favorem Regularium pro omnibus Christi-Fidelibus concessio.

Privilegium autem specialissimum Fratrum Minorum de Obs. esse, ut habeant potestatem erigendi in omnibus locis Viæ Crucis, & promulgandi seu prædicandi Indulgentias iis annexas ad instar Jerusalem: probat Usus & Praxis Apostolicorum virorum, per Italiam, Indiam, & Hispaniam.

Ita Felix Potestatis. Panormitanus in suo Examine Eccelesiastico n. 3808. Et multi alii libelli Italici desuper expressè editi idiomate Italico, censurati à locorum Ordinariis & approbati. In quibus fusè probatur, omnes Viæ S. Crucis à nostris Religiosis erectas gaudere Indulgentiis Jerusalem, ubique terrarum pro omnibus Christi Fidelibus; simili modo, quo Loca Terræ Sanctæ & S. Sepulchri D. N. J. C. Ex quibus approbatis Italicis libris hæc pauca compendiosè retuli contra nonnullos alios Scrupulosos.

XII. **Q**uantæ autem, & quales sint Indulgentiæ VIÆ CRUCIS in Jerusalem; ac aliis per Communicationem, & [ad instar] erectis, infallibiliter supponi potest; quòd sint grandissimæ. Ita enim exigit sparsus in illis locis pretiosissimus sanguis Christi; Locorum, & Mysteriorum Excellentia.

Quare Summi Pontifices semper solliciti fuerunt pro istis Indulgentiis conservandis, & renovandis; uti patet ex sententia Cardinalium S. Romanæ Ecclesiæ: quando S. FRANCISCUS petebat ex Mandato Christi ab Honorio III. in Civitate Perusina magnas illas Indulgentias Portiunculæ; tunc enim subito sese opposuerunt quidam Cardinales ob hoc expressum Motivum: *Ne Indulgentia Terra Sancta negligenterur* [Lect. 2di Nocturni in Officio Dedicationis S. Mariæ Angelorum, seu Portiunculæ.] Porro de Indulgentiis S. Sepulchri ipsemet D. N. *IESUS Christus* dixit S. Birgittæ L. 7. Revel. C. 14. Quicumque devotè visitaverit locum istum, cura emendationis Proposito, consequetur totalem remissionem omnium peccatorum suorum, pœnarum relaxationem, & gratiarum augmentum. Quæ igitur major haberi potest consolatio? quàm credere, & scire: quòd [visitando Viæ Crucis, ut suprà erectas] acquiri possint eadem Indulgentiæ; ac si personali-

sonaliter visitarentur Loca Terræ Sanctæ.

Nec quidquam refert; quòd antiquæ tabellæ & Scripturæ (ex quibus distincta & authentica singularum Indulgentiarum notitia habebatur) exsurgentibus sæpius Turcarum insultibus, Arabum, Infideliumque rebellionibus, & implacabili Barbarorum odio deperditæ sint & in cineres redactæ; pro ut etiam tempore *S. Pii V.* totum Templum *S. Sepulchri* exustum fuit; quia non desunt alii multi libri scripti, ante tales commotiones & incendia, citati infrà de Indulgentiis Viæ Crucis; in quibus libris notatæ reperiuntur singulæ Indulgentiæ plenariæ, concessæ, sive pro Vivis, sive etiam pro Defunctis, ad quamlibet Stationem Viæ Crucis in Jerusalem; præcipuè verò ad Stationem Sanctissimi Sepulchri *Domini nostri IESU Christi* concessæ, quæ etiam omnes & singulæ confirmatæ sunt à gloriosæ memoriæ Papa *Pio IV.* in Brevi: *Divinâ disponente. 6. Kal. Augusti. 1561.* concessæ & *Sixto V.* in suo Brevi: *Votis, ex quibus. Et dato 19. Aprilis 1588.* referuntur per *Franciscum Quaresimum* ex *Ordine Minorum Terra Sancta olim Commissarium Apostolicum, in magno suo Elucidario Terra Sancta Tom. 1. L. 2. c. 3. 4. & 5. impresso Antverpiæ 1633.* In quibus duobus Brevibus Indulgentiæ locorum Terræ sanctæ olim concessæ, à summis Pontificibus non pro solis Religiosis; sed pro omnibus etiam Fidelibus [qui ea Loca visitaverint] confirmantur: unde in nulla revocatione Indulgentiarum Regularibus Personis concessarum, hucusque promulgata intelligi possunt comprehensa. Imò in dictis Brevibus non solum confirmantur, sed etiam de novo conceduntur, & à *Sixto V.* specificè omnibus Christi Fidelibus (qui sanctissimum Sepulchrum, & Montem Calvariæ devotè visitaverint) Indulgentiæ plenariæ; præter alias indulgentias, pro aliis locis, & Ecclesiis, ac Statio-

nibus, quasibi specificat. His accedunt plures aliæ literæ, in forma Brevis à pluribus Pontificibus, prædictorum Successoribus, emanatæ; & ultimò à Venerabili Servo Dei *Innocentio XI.* Die 22. Junii, 1684. expeditæ, in quibus omnia leguntur confirmata, tam Privilegia: quàm Indulgentiæ Terræ Sanctæ, quandocunque, & à quocunque olim concessæ.

XIII. **C**ùm autem dictæ Indulgentiæ ad quædam Urbis Loca reperiantur extensæ, prout ex tabulis, & inscriptionibus ipsorum locorum manifestè apparet; & cùm visitatio, tam præfatorum locorum Urbis; quàm eorum (quæ sunt in Terra Sancta) Autoritate Apostolicâ in alia pia opera commutata reperiantur; ità ut talia pia opera peragentes easdem Indulgentias lucrarentur, quas consequerentur: si prædicta Loca personaliter visitarent; omnino dubitari non potest, quòd stante tali commutatione eis uti queant, qui opus illud debite, & ad tenorem commutationis peregerint. Quapropter Personæ Ordinis nostri, eique per quamcunque Congregationem, aut Confraternitatem propriam, ejusque directioni subordinatæ, quæ exercitio Viæ Crucis & recitationi Stationis Sanctissimi Sacramenti [juxta tenorem Brevium *Innocentii XI.* & juxta commutationem, circa id à Sede Apostolica emanatam] devotè vacaverint, dicendo *quinque Pater noster, ac totidem Ave Maria, & Gloria Patri, in honorem quinque Vulnerum Christi & Stigmatum S. P. FRANCISCI & unum Pater, & Ave cum Gloria, ad intentionem Pontificis;* hanc Indulgentiarum communicationem operumque commutationem concedentis; illis Indulgentiis frui possunt, quæ pro omnibus, & singulis Christi Fidelibus [illa Loca sacra in Terra Sancta visitantibus] universaliter sunt concessæ, applicando bene tam grandem thesaurum unam

unam nimirum Indulgentiam pro se, & anima propria; reliquas verò plenarias, & non plenarias, per modum Suffragii, pro Anima, vel animabus in Purgatorio existentibus; quæ tamen applicatio in principio Exercitii fieri debet.

XIV. **A**D recolendam ergo, seu meditando Christi Passionem [ut loquitur Innocentius XII.] & ad frequentandos Via Crucis gressus, & devotam illorum gressuum meditationem; te invito benigne Lector; ob immentam tam spiritualem, quam temporalem, tam publicam, quam privatam utilitatem; tam pro corpore, quam pro anima; tam pro te, quam pro aliis; tam pro vivis, quam pro mortuis; hæc est aspera & dolorosa, sed brevis & recta in cælum via; quam [ut ait S. Bonaventura] negligunt multi: pauci inveniunt: nam ut dicit S. Albertus Magnus: Jejunare in pane & aqua; se disciplinare usque ad sanguinem; recitare totum Psalterium; nudis pedibus incedere; peregrinari; aliâque difficilia opera facere: non meretur tantum, quantum devota meditatio sanctissimæ Passionis D. N. JESU Christi. Sanè venerabili Servæ Dei Mariæ ab Astitua, Hispanæ (uti legitur in ejus vita. lib. 2. Cap. 6.) apparuit Anima defuncta alicujus Monialis, Confororis suæ dicens: Quare non visitatis pro me, & aliis animabus in Purgatorio Stationes Viæ S. Crucis? Supplico pro hoc suffragio, nomine omnium animarum totius Purgatorii.

Noli ergo mirari benigne Lector; quòd inter Turcas, Mahometanos, & infideles adhuc conservetur Ordo pauperculus Sancti Francisci in Terra Sancta præsertim; si enim Christus eidem venerabili Servæ Dei apparens aliâ vice dixit: se protecturum omnem populum istius loci, ubi etiam una privata, & devota Persona Viam doloro-

sam Passionis suæ frequentaret, eumque à periculis temporalibus, & spiritualibus liberaturum; ubi honorata extiterit memoria illius viæ; quam ipse ad Calvariæ montem peregit. Sanè beatum appellare audeo populum in locis illis, ubi non una sola; sed plures devotæ Animæ, diu noctuque sanctum hoc Exercitium practicant. Quot Benedictiones de cælis pluent super Gentem istam!

Private Lector: Practica & tu sanctum hoc Exercitium; & testimonium reddet conscientia tua super abundantia consolationum: quas in corpore, & anima à Deo recipies; hoc solum finaliter monere te volui: ne principale Motivum tuum [ob quod hoc Exercitium amplecteris, ac summo cum fervore frequentas,] sit acquisitio Indulgentiarum (solis Ordinis nostri, ejusque Directioni quomodolibet subordinatis Personis) concessarum, ac communicatarum. Nam omnes totius mundi Indulgentiæ te non facient crescere in Dei gratia & gloria cælesti, nisi ad summum, in quantum eas Animabus defunctorum Fidelium per modum Suffragii, ex Charitatis Motivo applicaveris. Sed quod omnibus omnino Personis in hoc Exercitio commune est; & principalissimum Motivum: summum Sanctissimæ Deitatis, & indivisæ Trinitatis ac Salvatoris D. N. J. C. Beneplacitum; cui inter omnes devotiones, & exercitia nullum magis est gratum; quam hoc præsens, ab ipsa Dei Genitrice, & dolorosissimâ Virgine primitus inchoatum.

Vale pie Lector, & pro me
Deum ora.

